

ՀԱՆՐԻ ՇԼԻՄԱՆ

պէտք չունիմ քեկէ բան մը
Հայաստան մօրն հարստութեան
հրաշալի գեղեցկութեան, այդ
ներքն անոնցմէ են զորս սալով
մարդ շէրտար ընդունելի, և ս-
որ քանակն իր ստանդը հը հարս-
ման թէ վտարուած են ընկել
Մէկ անձ որ մայայ անգագար
թեանէ կերթայ անոնց, տար-
մըն է և շարագանջ հարուստ
օրիորդ Տըլօսան նոր Դանանէ մի-
տիկն անձերուց Արամազդէն է
բուստը, Ինչ որ զայս կը հաստ-
է որ տիկին Տըլօսան է հարող
ինչպէս ձեռք ձգած է այդպէս
իմեն մը որ թող չկուտայ ին-
քիմտուն հագար փոսքը ծախ-
Մէկ խօսքով, այդ տիկին Տըլ-
փետին առաւել կամ ընտաց ին-
քիմով ու զայն անկութեանը,
այնկան գեղեցկութեանը վա-
հանէ:

Ատոիկն ոտքի ելաւ և քա-
գած ձայնարարին շէջանէ ըրաւ
քաղաքով մը:

—Ե՛, բաւա կոմը, բան են
սեպը:

Երբեքտունէ յանկարծ կան-
—Ի՛նչ կուգե՞ որ բուստ, ա-
ննջ տխուր ձայնով մը:

—Ինձ գէ՛տ ինչպատ՛ր տիկին
և իր այնկանն ինչ ըլլալը քեզ
համար:

(Ետ-)

217 6—8

